La Sagrada Família (C)

Text de l'Evangeli (*Lc* 2,41-52): I anaven els seus pares cada any a Jerusalem per la festa de la Pasqua. I quan complí dotze anys, pujaren ells segons el costum de la festa. I transcorreguts aquells dies, quan tornaven, el nen Jesús es quedà a Jerusalem, i no se n'adonaren els seus pares. I pensant que ell era en la caravana, recorregueren el camí d'un dia i el buscaven entre els parents i coneguts; i com que no el trobaven, retornaren a Jerusalem tot buscant-lo. I s'esdevingué que després de tres dies el trobaren en el temple assegut enmig dels doctors, escoltant-los i interrogant-los. I tots els qui el sentien es meravellaven per la prudència i les respostes d'ell. I veient-lo, quedaren meravellats. I li digué la seva mare: «Fill, per què ens has fet això? Mira que el teu pare i jo, adolorats, et buscàvem». I els digué: «Per què em buscàveu? ¿No sabíeu que convé que jo sigui en les coses del meu Pare?». Però ells no entengueren les paraules que els havia dit.

I baixà amb ells i anà a Natzaret, i els estava subjecte. I la seva mare conservava totes aquestes coses en el seu cor. I Jesús creixia en saviesa i edat i gràcia davant Déu i els homes.

© Albada Editorial / evangeli.net

«El trobaren en el temple assegut enmig dels doctors. Es meravellaven per la prudència i les respostes d'ell»

Mn. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Espanya)

Avui contemplem, com a continuació del Misteri de l'Encarnació, la inserció del Fill de Déu en la comunitat humana per excel·lència, la família, i la progressiva educació de Jesús per part de Josep i Maria. Com diu l'Evangeli, «I Jesús creixia en saviesa i edat i gràcia davant Déu i els homes» (Lc 2,52).

El llibre de Jesús, fill de Sira, ens recordava que «el Senyor dóna honor al pare en els fills i confirma l'autoritat de la mare damunt d'ells» (Sir 3,2). Jesús té dotze anys i manifesta la bona educació rebuda a la llar de Natzaret. La saviesa que manifesta evidencia, sens dubte, l'acció de l'Esperit Sant, però també l'innegable bon saber educador de Josep i Maria. El neguit de Maria i Josep posa de manifest la seva sol·licitud educadora i llur companyia amorosa envers Jesús.

No cal fer grans raonaments per a veure que avui, més que mai, cal que la família assumeixi amb força la missió educadora que Déu li ha confiat. Educar és introduir a la realitat, i només pot fer-ho aquell que la viu amb sentit. Els pares i mares cristians han d'educar des del Crist, font de sentit i saviesa.

Difícilment es pot posar remei a les mancances educadores de la llar. Allò que no s'aprèn a casa tampoc no s'aprèn fora, si no és amb gran dificultat. Jesús vivia i aprenia amb naturalitat a la llar de Natzaret les virtuts que Josep i Maria exercien constantment: esperit de servei a Déu i als homes, pietat, amor al treball ben fet, sol·licitud dels uns pels altres, delicadesa, respecte, horror al pecat... Els infants, per a créixer com a cristians, necessiten testimonis i, si aquests són els pares, aquests infants seran afortunats.

Cal que tots anem avui a cercar la saviesa del Crist per portar-la a les nostres famílies. Un antic escriptor, Orígens, tot comentant l'Evangeli d'avui, deia que cal que aquell que cerca el Crist, el cerqui no de manera negligent i deixada, com ho fan alguns que no arriben a trobar-lo. Cal cercar-lo amb “neguit”, amb un gran afany, com el cercaven Josep i Maria.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Com desitjaríem que es renovés i s’enfortís en nosaltres l’amor al silenci, aquest admirable i indispensable hàbit de l’esperit: —Silenci de Natzaret ensenya’ns el recolliment i la interioritat» (Sant Pau VI)

- «El Senyor entrà humilment a la terra. Va créixer com un nen normal, passà per la prova del treball, fins i tot per la prova de la creu. I després, al final, ressuscità. El Senyor ens ensenya que en la vida no tot és màgic, que el triomfalisme no és cristià» (Francesc)

- «Durant la part més llarga de la seva vida, Jesús va participar de la condició de la immensa majoria dels homes: una vida diària sense cap grandesa aparent, vida de treball manual, una vida religiosa de jueu sotmès a la llei del Senyor, una vida dintre la comunitat. De tot aquest període, només se’ns ha revelat que Jesús era ‘obedient’ als seus pares i que ‘creixia en saviesa, en edat i en gràcia davant de Déu i dels homes’ (Lc 2,51-52)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 531)